

Fordulj kedves lovam napszünet felé,
úgyse jövőnk többet soha visszafelé.
Messze földre megyek elbujdosok innét,
szép szülőházamat nem látom meg többet.

Fúdd el jó szél fúdd el hosszú útnak porát,
hosszú útnak porát fakó lovam nyomát.
Jó ló volt a fakó jó a viselete,
áldja meg az isten aki felnevelte.

Porladozik csontja fekete föld nyomja,
az én bús szívem is csak a bú rongálja.
Árva vagyok árva mint régen a tarló,
kinek ékességét elvette a sarló.

Idegen országban idegen emberek,
járok az utcán senkit nem ismerek.
Szólanék hozzájuk de ők nem értenek,
ezen az én szívem de nagyon kesereg.

Álmodt hív a hajnal, ígér csengő, halk dal,
útról útra szél kísér.
Új nap új ígéret, bujdosásba tévedt,
bús fejem nyugodni tér